

Мороз В.О., Кім Л.М.

ОСОБИСТІТЬ ВИКЛАДАЧА У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Сучасний розвиток вищої освіти України вимагає проведення реформ у контексті світових освітніх систем. У 2005 році Україна підписала Болонську Конвенцію чим актуалізувала нагальну потребу у фахівцях високого рівня, конкурентноздатних на національному та міжнародному ринках праці. Значним кроком стало прийняття нового Закону України «Про вищу освіту» 1 липня 2014 року. Цей закон містить багато важливих змін. Зокрема, ним передбачено розширення академічної і частково організаційної автономії вищих навчальних закладів. Це спрямовано на поліпшення якості вищої освіти та забезпечення справедливої конкуренції.

Перебудова соціально-економічних умов та життя країни ставить нові вимоги до роботи викладача. Він має бути висококваліфікованим та вміти передавати свої знання студентам. Сучасне суспільство потребує такого викладача іноземної мови, який розуміє соціальну значущість своєї професії, постійно зацікавлений у професійному зростанні та самовдосконаленні; уміє корелювати особистий досвід із умовами роботи. Він є творчою особистістю та перебуває у постійному пошуку ефективних форм, прийомів, методів, способів і технологій навчання іноземних мов. Крім того, викладач не виховує студента, а стимулює його до особистісного росту, до активності, самостійності; до накопичення досвіду через використання новітніх технологій, а саме: проблемна та ігрова технологія, імітаційні методи активного навчання, кейс-методи, методи фокус-груп, навчання в співробітництві, креативне навчання, інноваційна освітня проектна діяльність, лекція-диспут, семінар-екскурсія та ін.

У зв'язку з викладеним вище, можна зробити висновок, що для результативності процесу навчання потрібна двостороння діяльність і зацікавленість як студента, так і викладача. Організація педагогічних відносин передбачає взаємну активність, налаштованість на взаєморозуміння та творчу співпрацю.